

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhiepiscopale Sibiu, strada Măcelarilor 47

Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru
fie-care publicare.

Nr. 3567 Scol.

Cerculariu

cătră toate oficiile protopresbiterali și parochiali și cătră toți învățătorii din arhiepiscopia Transilvaniei.

Spre pertractarea afacerilor reuniunilor și spre ținerea conferințelor învățătoresci prescise de statutul organic al bisericii noastre, adunările generale anuale ale reuniunii învățătoresci din arhiepiscopia se escriu și se convoacă prin aceasta în districtele: Sibiu, Sebeș, Deva, Zarand, Abrud, Sighișoara și Făgăraș, pe zilele dela 25 până la inclusive 30 August st. v.; în districtul Turda pe 16 până la 19 August; în districtul Deș pe 21—25 August și în districtul Reghin pe 26—30 August, în fine în districtul Brașov pe 23 până la 26 Septembrie st. v.

Adunările anuale se vor ține în locul rezidențial al reuniunilor, cu excepțiunea districtului Brașov, în care conform dorinței reuniunii, adunarea generală se va ține în anul acesta în comuna Râșnov; apoi a districtului Reghin, în care adunarea se va ține în comuna Iabenița și a districtului Turda, în care adunarea se va ține în comuna Coșocna.

Din rapoartele despre adunările generale din anul trecut s'a constat că organele noastre scolare, nu apreciază cum se cuvine instituțiunea aceasta de așa mare ponderositate pentru învățământul nostru poporal confesional; drept aceea spre scire și strictă conformare se ordina următoarele:

1. Fie-care învățătoriu — definitiv ori provisoric — se îndatorează a participa la adunarea corporațiunei (reuniunii), căreia aparține și a fi de față la toate ședințele aceleia.

2. Toate comunele bisericesti se îndatorează a prevedea pre învățătorii lor cu spese de călătorie și diurne pentru timpul adunărilor generale.

3. Cu deosebire vor avé oficiile protopresbiterali a îngriji, ca dispozițiunile normativului scolar din 1882 §. 70 punctele 5—9 să se ecsecute cu toată strictețea, spre care scop și în anul acesta vor transpune până la 15 August oficiului protopresbiteral, în care se află ședința corporațiunei o consemnare ecsactă a învățătorilor din tract.

4. În decursul adunărilor va fi a se observa următoarea ordine a afacerilor:

a) În ziua primă se vor pertracta și termina toate afacerile corporaționale, precum: raportul comitetului central, ecsaminarea rațiociniilor, satorirea bugetului și altele ce aparțin strict reuniunii.

b) În zilele următoare indiviții designați anume vor ținea prelegeri din metodică cetirei și a scrierei,

ear membri reuniunii vor ținea lecțiuni de probă tot din aceste obiecte.

Stricta observare a regulamentelor corporațiunei (statutelor reuniunii) și a bunei ordine intru toate, se recomanda și se așteaptă cu deosebire dela învățătorii nostri, cari în tot timpul și locul și în toate situațiunile, au să fie model al înțelepciunii, al iubirei de ordine și al progresului în adevărata cultură umanitară.

Dat din ședința consistoriului arhiepiscopale, ținută în Sibiu la 19 Iuliu, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
vicariu arhiepiscopesc.

Sibiu, în 30 Iuliu 1884.

„Et horum meminisse juvabit“

Poporul român din firea sa este un popor, care se impacă cu puține trebuințe; ca atare el nici nu e vre-o-dată esagerat în pretensiunile sale. Despre aceasta ne incredințează atât trecutul lui de tristă memorie, cât și prezentul prea puțin partinitoriu. Ca popor care a avut să îndure multe suferințe, a fost pacient, răbdătoriu, basându-se pe cuvintele s. scripturi „cel ce rabdă până în sfârșit, se va mântui.“

În toate timpurile el a păstrat moderațiunea cuvenită, încreștur în adevărul emanat din simțul sau, care este pre scurt cuprins în proverbiul „blândul moștenesc pământul.“

Acestei maxime de viață, isvorită din genul poporului român, s'a și străduit a-i urma totdeauna.

Cu toate acestea rezultatele practice nu au fost multămitoare. Pre când tot spera că vor sosi și pentru densul nesce timpuri mai bune; pre când conform modului sau de viață, aștepta cu dor și sete nemărginită, o tractare mai blândă în patria noastră comună; pre atunci fenomenele ce apar zilnic, îl lovesc din ce în ce mai cumplit făcându-i toate speranțele ilusorice. Este deci lucru natural dacă idea de înfrățire cu maghiarii află prea puțin partinitori.

Cercurile maghiare mai înalte, ar trebui să scie, că maghiarii jignindu-ne pre noi în drepturile noastre, nu mai puțin contribuie la stricăciunea lor proprie, pentru că un stat poliglott precum e și al nostru spre a putea progresa, se recere că popoarele să fie deplin multămitate.

Mulțămirea popoarelor, este o garanță a înfloririi ori căru stat poliglott.

Dacă căutam însă la popoarele ce compun statul nostru, și ne punem întrebarea cum stăm în

privința aceasta, fără îndoeală trebuie să ajungem la convingerea, că o nemulțămire generală este pretutindenea.

Nici că ar mai fi de lipsă să o amintim aceasta, de oare ce o vede și o simte fie-care, suntem însă de părerea, că un lucru cu cât se repetesce mai de multe ori, cu atâta se clarifică mai bine. Lucrul acesta odată constat, să ne tragem sama oare facece ceva ca să se schimbe această stare de lucruri. Putem afirma cu inima liniscită că după cum stau impregiurările de acum să face prea puțin sau chiar nimic.

Nu ne îndoim că se vor fi aflând bărbați de ai națiunei maghiare și de aceia, cari reflectând mai serios, ar dori și chiar ar căuta să lucre pentru îmbunătățirea sorții popoarelor supuse coroanei S. Stefan.

Ei dar ce folos dacă aceste dorințe nu le vedem și practice.

Ceea ce vedem însă practicându-se cu noi este, o persecuțiune făcută cu plan și urmată după un anumit sistem.

Nu ne vom întoarce privirile în timpurile de mai înainte unde găsim o mulțime de fapte concrete, cari confirmă cele diise; nu vom merge nici la cele întemplate cu ocaziunea alegerilor de deputați dietali, ei ne vom opri la un act de manifestă călcare a legii care ne este viu încă în memorie.

Cetitorii nostri și vor fi aducând bine aminte de cele întemplate cu ocaziunea restaurării funcționarilor magistratuali din municipiul Ocna.

În coloanele diariului nostru s'a descris cele întemplate cu acea ocaziune.

O vătămare atât de flagrantă a dreptului, nu poate să nu escite simțul chiar și acelu mai calm om. Unde vor patrioții nostri să ne ducă cu o tractare atât de brutală?

Am suferit, ne-am dedit a suferi și nu ne-am mișcat nice odată de pe teremul dreptății și a adevărului, căci ne am încreștur că cu o oară mai de grabă lucrurile vor trebui să ia o altă față. În tot timpul vieții noastre nu am pretins alt ceva de cât ceea ce ne compete; nu am așteptat doară un raiu pământesc, ci am dorit și pretindem meru o dezvoltare liberă conform individualității noastre naționale.

Au visuri nebunesci toți aceia, cari cugetă și chiar ne impută, că, noi am nisui după lumii de aur, de cari numai prin povesti se vorbesce. Din contra noi am demustrat cu toată ocaziunea că ceea-ce pretindem dela puternicii țilei este basat în istorie,

FOIȚA.

Impresii neuitate.

(Urmare).

II. Dela Sibiu la Bêtrâna.

Pre morții sei familia i îngroapă sau în grădina sa, sau improvisează o progadie aproape de potecul călătorilor. La fie-care groapă aflăm un par înalt sau mai mic cu o pasere în vîrf și cu o năframă legată de el, sau un stâlp cioplit și vâpsit cu cruce în vîrf, sau o cruce cu o icoană a maicii domnului, sau cu a mântuitorului, după cum au fost mortul tînăr sau bêtân, bărbat sau femeie.

Tîmp de contemplațiune și cugetare a fost de ajuns. Numele muntelui, unde aveam să ajungem, muntele Prihodăisce mi se puse în cap. Scormoneam să aflu originea numelui. În sfârșit pusei numelui Prihodăisce la ordinea țilei și în puțin timp ne treșturăm că suntem o academie călărindă, pentru că nu-mi încăpea de loc în cap, că pe acel munte să fi călcat vreodată vr'un picior de slav, afară, poate că, de picioarele vre-unui forstier erarial slovac, însă maghiarizat.

Și până când caii gâfăiau sub noi de povara suișului, academia descifră și decretă, că acel loc

sau munte a împrumutat numirea sa dela oameni, și anume de când oamenii au ridicat pe acolo „odăi“ și odăile cele multe, pentru că oamenii au numit apoi locul acela prin „odăi“ prin „odăisce“ și a re-mas apoi numirea neaoșă românească „Prihodăisce.“

Pare că-i vîd pre d-nii Miclosichi, și alți vici, cum surid și clătină din cap la aușul acestei decretări.

În ședințele următoare ale acestei academii ardelenice cu unanimitatea voturilor, români, maghiari și sasi am constat, că toate vîrfurile, apele și locurile din acești munți sînt de români botezate, că au numiri genuine românești.

După o călărire de mai multe oare am ajuns în fața locului, pre un plaiu frumos asemenea unei pănze verde împodopită cu fel de fel de flori mîndre de câmp și de munte, în muntele Prihodăisce, învecinat cu muntele „Tomnatic“, și cu o privesce înălțătoare giur impregiur. Vîrful „Bêtrânei“ se zărea numai într'o depărtare mare.

S'a scos din desagi mapele, foile de posesiune, s'a constat granițele muntelui și s'au ascultat martorii citați, oameni bêtâni de 70 și 80 ani, născuți și crescuți în acel munte, cari în toate direcțiunile au depus cele mai favoritoare fasiunări granițelor din Cugir și comunei Cugir însași, și cari au întărit și cu jurămintă mărturisirile lor.

Fiscalul, reprezentantele statului făcea față cam lungăreață, însă nu desperase, pentru că scia, că în fine eară tot ai statului judecă și decid.

Vom vedea și vom învăța, pentru că pe aici, pre la noi multe sînt cu puțință.

Despre tigneala bucatelor și a beuturilor tac, pentru că nu sînt în stare a o descrie, nici a o spune cu vorbe; aceea o poate simți numai acela, care a pățit-o ca noi.

Ca să nu înopțăm am scurtat pausa și prin pădurile muntelui „Prefecie“ și prin peșșul „Gurguleu“ neam rentors în Cugir, în toată taină și tăcere pentru că pe drum ne ajunse o ploită de-acele pîtrunțetoare de ne-a trecut toată poftă de glume și ris.

A-și scrie și cum am durmit de bine, încât nici a visa n'am mai avut răgaz, însă mărturisesc, că de aceasta absolut nu sum capace, deși bucuos a-și fi petruns în adevărata taină a somnului, a acestei sorore dulci a morții.

Toată noaptea plouase. Ne cam intristarăm. Însă dimineața pe timpul plecării, s'a cam înseninat. Am folosit dară privilegiul și în ordinea de eri am pornit eară cu scop de a ocula ceilalți munți de ceartă și a sferși apoi comisionarea la „Bêtrâna.“

Eri am plecat pe așa numita „apa mică“ la deal; astăzi am luat-o opus, pre țermurii „riului mare.“

în drepturile țării și în referințele actuale a-le deosebitelor popoară ce compun statul „ungar.“

Dacă nici aceste pretensiuni nu sunt juste, atunci trebuie să aplicăm în cazul de față dicătorea, care este înțelepciunea popoarelor „bate toaca la urechia surdului.“

Ne doare din inimă, că suntem nevoiți a o afirma aceasta, cu atât mai vârtos cu cât noi vedem că starea actuală nu are de scop decât a ne strica tuturora.

Noi o vedem și simțim aceasta dar nu-i putem ajuta, căci maghiarii pășesc orbis pe calea apucată și ne temem că atunci când se vor treși va fi târziu și apoi căința va fi mare.

În interesul prosperării statului cerem cu toată puterea ca, nedreptatea făcută locuitorilor români din Ocna să se repareze.

Ne legăm în speranță că doară se vor mai afla și oameni de aceia, cari ved și mai departe decât înaintea nasului.

Dacă ne va fi dat, ca de obicei, să vedem și acest fapt că trece întreg și sântos nebăgându-se în samă dreptul poporului român, atunci vom avea de a adauge încă o violentă călcare de lege în catalogul neîndreptăților noastre.

Să nu-și uite maghiarii că „*populus romanus, iniuriarum memor esse solet*“ și că lucruri de aceste rămân gravate cu litere negre în inima lui.

Constatăm însă cu bucurie ca de închiere că conștiința națională devine din zi în zi mai pronunțată în sinul poporului român din această scumpă patrie.

Revista politică.

Evenimentele cele mai însemnate ale zilei formează încă tot întreținerea monarhilor Austro-Ungariei și Germaniei la Ischl, și conferența puterilor mari din Londra.

Cu privire la întreținerea monarhilor comunicăm cetitorilor noștri cele ce le scrie foaia oficială din Viena „Wiener Abendpost.“

Opiniunea publică își îndreptează ați toată atențiunea sa asupra încântătorului loc de băi Ischl, unde își întind mâna cei doi puternici suverani al Austro-Ungariei și al Germaniei, cari sânt strâns uniți prin legături tari de amicitie și simpatie, spre a strânge și mai mult intima lor legătură. Popoarele Austro-Ungariei obișnuite de mai mulți ani a vedea în această întrevedere acelor doi potentați o însemnată garanție pentru pace, salută și de astă dată cu o bucurie sinceră și cordială întrevederea naltului lor monarch cu suveranul amic din imperiul german. Este generală convingerea, că strânsa legătură care unesc cele două case domnitoare din Austro-Ungaria și Germania este spre folosul nu numai al celor două popoare ci și al întregii Europe.

Cât pentru conferența din Londra oamenii credeau, că nesuccederea conferenței e a se atribui numai Franciei, și că prin urmare referințele între Franța și Anglia n'ar fi tocmai dintre cele mai bune. Foile din Anglia însă nu sânt de părerea aceasta, ele din contră se arată recunoscătoare Franciei.

Pentru ilustrare reproducem după „Rom.“ cele ce le scrie în privința aceasta diarul „Times.“ Acesta se exprimă în următoarele:

Problema egipteană a devenit și mai grea de rezolvat dar factorul nepracticabil și paralizator al unei regulări provisorii a fost eliminat, și cu închiderea Conferenței, aranjamentul anglo-frances este în cele din urmă înălțurat.

Tot aceleași icoane frumoase și locuri maiestose ca și ieri. Călăream ca și ieri povestind, glumind, horind, care pre cum i plăcea, cu deosebirea numai că acum pământul fiind mai muiat și petrite, șdiaburile udute, caii se urcau mai anevoie cu povara lor domnească.

De câte ori aluneca câte un cal, de eugetai că nu se mai poate opri, însă calul un moment nu perdea prezența sa și cumpetul; din nou se înclășta cu vârful copitei potcovite în peatra din potec și se ridică pre celalalt șdiab de peatră storcând aproape la ficcare paș schintei mari asemenea oțelului din cremene.

Am trecut prin „valea groșerilor.“ pre „Băbuia.“ în „alunei.“ în „groșeri“ cu goruni înalți și frumoși și cu fagi mândri, obli ca lumina de 'ți era mai mare dragul să te uiți la aceste neîntrecute produse ale naturii. D'abia am ajuns în „mugesci.“ o coastă întinsă cu fenațe și sălașuri, proprietatea familiei Mugea, care locuiesc acolo în vre-o câteva zidiri, și după care s'a numit și locul însuși „mugesci.“ De aici se vedea în stângă noastră frumoșul munte „Recea.“

S'a hotărât, că pre această coastă înaltă să ne scoborim în „riul mare.“ unde ne aștepta merindea, și unde aveam să ținem pauza de amești.

Neam luat fiecare calul de căpestru și cu inima în dinți am pornit la vale cu cea mai mare grige proptindu-ne mai cu seamă în călcăiu.

Această scire are să fie primită de Englitera întreagă ca o scire despre scăparea de un mare pericol. Trebuie să fim cu adevărat recunoscători diplomației franceze pentru că a știut să arate guvernului britanic însemnătatea atât de periculoasă a unui control multiplu. Prin urmare, respingerea proiectelor financiare englese nu este de regretat, pe cât timp ea anulează aranjamentul prealabil dintre Franța și Englitera. Acesta este un eveniment, despre care n'avem decât să felicităm pe Marea-Britanie.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Roman.“

Szegedin, 27 Iuliu v. 1884. Doule Redactor! Szegedin?! După nume cred că-i destul de cunoscut și Românilor.

Până la 1879 nu se prea făcea multă pomenire de Szegedin. Sciu că ne spunea dascălul când eram în clasa a doua normală, că Murșul se varsă în Tisa la Szegedin. În istoria, — cel puțin care am învățat-o eu — nici o amintire nu s'a făcut de el. Ba. De-mi aduc bine aminte: când cu lupta cea crâncenă a lui Hunyadi la Bělgrad s'a ăis că s'au-ăa bubuitul tunurilor chiar și la Szegedin.

Aceste merite și acest renume 'l avuse orașul nostru înainte de 1879. Sodomă și Gomora au perit nimicite de mânia lui Dumnezeu, tocmai prin aceea au ajuns mai vestite, cu mult mai vestite ca cine scie ce alte cetăți mai bogate și cu frica lui Dumnezeu.

Deși nu tocmai, dar mai așa stă lucrul și cu Szegedinul.

Catastrofa dela 12 Martie n. 1879 i-a făcut numele cunoscut în toată lumea, și foarte multă vorbă s'a făcut în vremea din urmă chiar și între români despre el.

„Varietățile“ în ziua de ați, formează o rubrică foarte importantă în coloanele jurnalelor mari. Ele au meritul de a fi cântat perirea Szegedinului pe toate tonurile limbajului senzațional. Ele în fine, au deșteptat în inima oamenilor compătimire față de cei nenorociți și așa s'a întemplat, ca din ofrânde marinimoase să se vaăă și Szegedinii ear redicați și reconstruiți. Spre binele sau răul lor? Altă întrebare.

Tisa i o apă cîndată, foarte ciudată. Are năravul Nilului. (De Egipt e bine că-i așa, dar de noi, vai și amar). I place Tisii să esundeze în ficce care primăvară. Ear dacă se întemplă — ca din minune — ca să nu esundeze într'un an, apoi lucrul știut e că le-a costat comunelor riverane milioane și încordarea tuturor puterilor lor fizice — și că în anul următoriu nu-i modru să nu spargă undeva.

Statul și comunele au o rubrică separată în bugetul lor pentru nădrăvniile Tisei, și rubrică plină cum e de datorii, tot cu deficit se sfârșesc.

O muncă sisifică apărarea asta în proțiva unui element al naturii, Tisa esundează fiindcă așa i firea. Și dacă vrei să lucrî în contra firii, se răsbună amar. Dovadă catastrofa dela 1879.

Modul de apărare cel mai sigur și cel mai eficient ar fi să-i lase Tisei un teritoriu anumit — cum a avut mai demult, — unde se poată esunda în ficcare primăvară. Eată talismanul, care ar izbăvi toate comunele de pe malul acestui riu primeșdios de groaza continuă și de datoriile colosale, cari le duc la sapă de lemn. Poți scî că așa ar putea

Când ajunsesem unii pre la mijlocul coastei cu scoboritul, eată dela cei rămași mai la deal străbate un ris cu hohot de răsuna puternic în pędurile învecinate. Am stat în loc și priveam îndrēpt căutând pricina acestei plăceri imense.

Ce era? Bietul părgar, un om între 50 și 60 ani, însă ușor și sprinten încă, încărcat cu câte toate, ducea mai mulți cai de căpestre; eără pre măciuca sa de pre umăr acățase coferul dlui Szegszárdi, cu mapele, coalele de proprietate, periele, fesul, pomada de muște și unsoarea de pînteni. Cum cum nu, coferul perdu echilibrul, alunecă din măciucă și începu a se da dea duriga pre coastă la vale cu o repeziune crescendă din secundă în secundă.

Betrânul numai de cât cuprinse îngroșitoarea situațiune a coferului, care, dacă ajungea până în riu, nu mai era cofer, ci o plăcintă ruptă cu mape pomădisite, cu coale unse și cu fes periat. El la moment aruncă toate dela sine și porni pre întrecute de-a duriga cu coferul, îl întrecu cu repeziunea, se aruncă înaintea lui pre foale și-l spriginu cu brațele. Astfel scăpă bietul cofer de perirea sigură, eără betrânul se simți mai ușor la suflet.

După un scoborș foarte ostenitor și consumător de 5 pătrare de oare abia ajunserăm în vale, unde curgea mugind apa cristalină și bogată de păstravi a „riului mare.“

scăpa comunitățile mai ușor de pericol, — și totuși nimeni nu face așa. Dece? Din milă, ca să nu piară de foame sutele de ingineri — pe care numai Tisa i susține. —

Destul că Szegedinul odată prăpădit, ear s'a ridicat, s'a înpopulat și s'a înfrumșet peste măsură. Nu-l mai cunoasci pe cel vechiu în cel nou.

În locul podului aședat pe luntrițele de lemn de mai de mult se ridică acum noul pod de fer, o cap d'operă a industriei de fer și a arhitecturii, ce a costat orașul nici mai mult nici mai puțin decât un jumătate de milion de fl. v. a.

În locul țermurilor de neule și pociumpilor de lemn, malul Tisei de partea de cătră centrul orașului ați e înpresurat cu un chee (rakpart) alcătuit tot din peatră cioplită, a cărui fundament cinci-spredece metrii de adânc zace pe beton de ciment și cărămidă, o lucrare ce a durat mai bine de doi ani fiind ocupați zilnic câteva sute de lucrători Italiani. Totul a costat 2 milioane și 1/2, ear ați se surpă când într'o parte când într'alta, încât la unele puncte numai cu ancore mari de fer și funii de sirmă se poate ținea zidirea colosală în picioare.

Casele vechi întunecoase și bălțile de broasce de prin mijlocul orașului au dispărut, și în locul lor se înalță edificii mărețe: teatrul, magistratul, cele două tribunale cu institutul de corecțiune, care n'are seamăn în toată austro-ungaria, palatul postal-telegrafic, cel al direcțiunii financiare, casarmele vr'o 8 la număr și alte multe; — tot milioane și milioane!...

Așa că în privința esteriorului Szegedinul de ați rivalisează cu B. Pesta. Dar în lăuntru vai și amar.

Dările cele mari, împrumuturile de stat de cari în speranță că le vor plăti se încărcară toți, bogăți și lipsiți, — în fine fala mare, i-a adus pe bieții oameni la sapă de lemn.

1000 (ăi: o miie) de cuartire stau goale. Da, căci ficce care zidise case cu caturi ca să le poată da în chirie, ear acum toate stau goale, fiind mai multe corțele ca locuitori.

Așa's oamenii pe la noi. Iuți la fire, foc de paie; dau cu băta în baltă și apoi se căiesc. Ba nu se căiesc. Tocmai acum arangiază ear nisce mari festivități populare. Oamenii beau și mănăcă, se che-fuesc, nici că le pasă nici de dări nici de esecutori.

Și i rău să fie așa, Rău, foarte rău.

Isvorul venitelor a săcat și mai fic-care esecutiune fic la magistrat fic la, privați se resoalve cu postscriptul: „*nincs egy krajczár se.*“

Pe lângă toate aceste încă o jidovime bine consolidată și așa număroasă încât minimum 2—3 din inteligență, și 9—10 dintre comercianți e jidană, — și așa cred că 'și va putea face și onoratul public cetitoriu o idee cât de slabă despre eldoradul nostru.

Învățătura din toate și o va putea-o scoate ori și cine...

Corespondentul.

Insciințare.

P. T. membri ai asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, cari voiesc a călători la adunarea generală din 17 August a. c. sunt avisăți că s'au trimis sub datul de ați la toate direcțiunile despărțemintelor asociațiunei un număr corespunșătoriu de blanchete pentru dobândirea de bilete de drum ferat cu preț scădut.

Am trecut apa pe țermurul stâng al riului și am tăbărit pe o poieniță frumoasă.

Am luat desagii cu merindea și hainele de pre cai, le-am pus sub o căpiță de fân, încărcată pe un trunchiu de fag, și am slobodit caii la pășunat după plac.

Hreduri, hăgană și butuci uscați la moment au fost adunați, aședăți și aprinși.

Până ce lemnele ardeau cu flăcară mare, prefăcenduse în cărbuni trainici, s'au gătit frigările lungi și pociumpii cu două brațe din frasin verde, pre cari se rădăimă și se invért frigările.

Piciorul gras de miel crestă, bine sărat și pipăret; asemenea puii ciupeliți, la moment au fost trași pre frigare și spicuiți cu faliuțe de slănină, și aședate pre pociumpi aproape de hălmul de jaratic.

Se gătea un prând de Lucul însuși cu toți gurmanșii vechi și noi ne-ar fi invidiat și n'ar refusat a fi aici oaspeții noștri.

Însă domni nededăți cu astfel de strapațe și rupte de foame, c'un apetit ca care n'au avut în toată viața lor, nu s'au îndestulit cu rachiul de prune ca oleul și cu pânea cea albă și moale ca zăpada, ci fic-care a mai crestă câte o faliă de clișă și cu mare chin o fripsă pre frigări mici la grămada de jar, și înghiți o crestătură rumenită după ceea-laltă mai cu țigheală ca evreei mana din deșert.

(Va urma.)

Doritorii de a călători la Orăștie spre scopul indicat, să se adreseze dar pentru astfel de blanchete la direcțiunea despărțământului în care se află dâșii. Se face totodată cunoscut, că conform rezoluțiunii venite dela On: direcțiune a căilor ferate ale statului, pentru aceasta adunare se dau la cerere 3 categorii de bilete, adică cu preț de classa a III-a pentru classa a II-a, cu jumătate preț de classa a II-a pentru classa a III-a, iar la trenuri Omnibus cu 1/2 preț de classa I pentru classa a II-a de cupeuri.

Biletele sună pe zilele din 13 până în 23 August st. v. Numele și conumele fie-cărui călători trebuie să fie scris în blanchetă, eară aceasta să se producă la cassa respectivă.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român.

Iacob Bologa m. p., George Barișiu m. p.,
v pres. secret.

Varietăți.

(Postal). Este a se ocupa postul de magistrul postal în comuna Csik Gyimes ctul Cic, pre lângă contract oficial și cautiune de 100 fl.

Salariu anual 140 fl., pausal de cancelarie 40 fl. și pausal de transport 1200 fl.

Suplicile a se înainta la direcțiunea postelor în Sibiu.

* (Convocare). Domnii membri ai comitetului central al reuniunii învățătorilor greco-orientali români din districtul Sibiului precum și domni presidenți ai sub-despărțământelor, se convoacă la ședință pe *Marti în 7/19 August a. c. la 10 oare înainte de ameați în seminariul Andreian.*

Sibiu, 28 Iuliu, 1884.

Ioan Căndea,
ierodiamon — vice-președinte.

* „Românul“, ne împărtășese frumoasa știre, că domnii Mocean și Velescu, cunoscuții gimnastici români, au ajuns la Madrid în ziua de 25 Iuliu și vor da reprezentanții de jocuri naționale române. Le urăm succesul cel mai strălucit, dorind ca și aceasta să contribuie la ridicarea nimbului român.

* Un american sosese într'un otel din București când totul e înghețat. Obosit, plin de praf, el cere apă ca să se spele.

Nici o picătură de apă!

Călătorul se sue în grabă în odaie și țipă cu un glas îngrozitor:

Foc! foc!

Imediat aleargă mai mulți oameni cu donițe.

— Al iată apă, țise Janceul, ve mulțămesc.... atâta voiam și eu Ve dau rețepa degeaba.

* (Trandafirul la Arabi). — Nici o floare nu a fost atât de mult povestită în tradițiunile diferitelor popoare ca trandafirul. Fînd rege al florilor, i se și cade această distincțiune. Eată ce spun Arabii despre dâșul: Când se înalță Mahomed la ceriu, cădura căți-va stropi de sudoare de pe fața lui pe pământ și din ei resări trandafirul cel alb. Din sudorile tovarășului seu însă, ale lui Gabriel, resări cel roșu și din sudorile calului, El Burac, pe care călători el dela Mecca la Ierusalim înainte de ridicarea s'a la ceriu, resări cel galben. — Un scriitoriu arab povestese că într'o cetate din India a vădut un trandafir cu foi mari și cu miros îmbătătoriu — ear pe toi a găsit scrise cu litere albe următoarele cuvinte: „Nici un Dumneșu nu mai este afară de Allah și Mohamed este profetul lui; Abu-Bokr e mare inbitoriu de adevăr, dar Omar un cleveitoriu.“ Chiar și mugurii, cari nu se deschiseră și pe cari i desfăcu Soyuti — așa se chiamă scriitoriu — coprindeau inscripțiunea aceea. Locuitorii cetăței aceleia erau, mai spune Soyuti, păgâni și se închinau la petrii. — Califului El Mutta-weccil i plăcea trandafirii mai mult, decât orice floare și multă vreme se ocupa cu cultivarea și îngrigirea lor. El avea un proverb: „Eu sunt regele Sultanilor și trandafirul e regele florilor. De aceea se și cade să fim prietini buni unul cu altul.“ — Așa mai povestese și poetul oriental Dschami, că într'o țeară a orientului era odată lege, că cel ce aducea unei principese un trandafir, avea drept să ceară dela dâșa ori-ce ar fi voit. — Mare sârăcie de trandafiri va fi fost de bună seamă prin țara lui Dschami! —

* (Un recept). Nu este totdeauna cu puțință de a supraveghia de aproape ținuta unui copil, pentru a împedea acele diformațiuni de taliă, cari sînt în totdeauna neplăcute, când nu sînt urmate de accidente mai grave.

Pentru a delătura acest neajuns trebuie a îndatora pre copil (fată sau băiat) să facă în fie-care dimineața în timp de câteva minute, un exercițiu gimnastic, care consistă în a rădica brațele în sus

până de asupra capului și a lasă apoi în jos, ținând în fie-care mână o greutate proporționată cu greutatea copilului.

Acest exercițiu are rezultatele cele mai satisfăcătoare.

* (Obiceiiurii americane). Proprietariul, — girant — redactorul și directorul unui jurnal american, dormea foarte liniscit când un ușor șgomot îl deșteptă. Un hoț intrase în camera sa și proceda la o minuțioasă perchisiție. Jurnalistul apucă de verigată pe hoț și-l țină în respect cu revolverul seu.

Nu me omori! strigă hoțul, nu am luat nimic pentru că nu am găsit nimic alt, decât un bilet de drum de fier și încă și acela perimat.

— Cum ți închipuesci că am să te las să pleci așa, nici gând n'am, am să te omor, pentru că aceasta mi va căștiga jurnalului meu, un fapt divers de cea mai mare senzație.

— Apoi o să te înșeli țise hoțul, astăzi avem Marti, jurnalul dumnitale nu apare decât Sâmbătă, pe când jurnalul „Turs — day News“ apare Joi, și prin urmare el va exploata noutatea înaintea dumni-voastre.

— Ai dreptate response jurnalistul, ei bine te iert, cât despre giuvaerģiu la care credeai că intri, făcând invasie la casa mea, locuesce alături, cea dințeu ușă la stênga.

* (Doina în Macedonia). S'a țis de mulți — cu mai multă sau mai puțină dreptate — că Doina, cântul național al românilor, ar fi espreiunea unor sentimente de sigur înăscute în inimile lor din cauza prea multor suferințe ce au îndurat din partea năvălitorilor; în această situațiune inima lor, predispusă din natura gîntei lor la tot ce e frumos și ideal, au auțit acele sublime accente ce te încântă, atingânduți aceea coardă a simțului ce te ridică d'asupra nivelului realității, și te face să verși lacrimi doioase adese-ori, admirând pre acel mare maestru ce a știut să întocmească o atare melodiă. Doina nu este espreiunea simțemntului unei singure persoane; ori, dacă se poate presupune că ea e rezultatul inspirațiunii divine a unuia singur de sigur aceea persoană e colectivă, este întrînsa simțemntul uniform al unei națiuni întregi. În toate părțile locuite de români aceleasi combinațiuni armonice, aceleasi modulațiuni, același ritm. Când dar acest lucru constatat este de aceia, cari au știut să pătrundă prin toate unghiurile locuite de români, se poate țice că Doina este rezultatul inspirațiunilor decurgend din suferință sau din servitute?... Eată ceea ce vom căuta a respinge cu toată puterea convingerei noastre, basați mai mult pre Doina ce se găsesce în Macedonia.

Și mai întâiu, pentru sciința lectorilor nostri, nevoiți suntem ale da câte-va notițe foarte scurte asupra acestor români, uitați de secolii în peninsula balcanică. Eșiți din trupul cel mare al familiei romane, avend ca devisă mândra exclamație a lui Virgiliu: *Tu regere memento*, venind în peninsula balcanică, unii, conform usului poporului român, au căutat să asimileze cu dâșii pe popoarele cu cari erau în contact, pentru ale transforma în romane; alții pentru a scăpa pe contrații lor din câmpii de ivasiunile barbare din epocele de transformare, ocupând creșetele munților, împreună cu vulturii cusuți pe stindardele lor, dau alarma, când streinul îndrăsnea să le calce hotarele. Caracterul lor incetel cu incetel se imblânzește; cei de pela câmp, părăsiți de mama patrie — uită până la un punct oare care vechile tradițiuni, se asimilează cu năvălitorii, împrumută une-ori limba lor și-și schimbă toate prin înrudiri. Acestia au uitat menirea mamei Rome; din resbelatori, din *arma-otli*, astăzi s'au făcut negustori. La acestia sentimentul — ca pretutindenea — este în pungă. Atât mai rău.

Remân însă păzitorii munților. Acî, în toată splendoarea sa, veți caracterul roman, dominant, mareș și iubitoriu. S'ar țice că nici o diferență nu esistă între piscurile Balcanilor și ale Pindului, cu vîrfurile perdate în nori ale Carpaților. Aceași limbă dulce figurată și pitorească; aceleasi obiceii sante păstrate ca sacră moștenire dela strămoșii lor; aceleasi cântece une ori eroice une ori doioase după dispozițiunea inimei lor; acelaș costum, aceași fisionomie măreață și blândă în același timp. Eată Români munților Macedoniei.

„Cântecul păcurăresc“ face să resune cordul cu frunza verde de accentele doioase, și cânteculele păstorului singurul tovarăș al peregrinagiului seu prin prăpăstioșii munți ai țerei, este și singurul martor al iubirei ce păstoriu trimite iubitei ce-l așteaptă cu drag în căsuța ei.

Dacă din muntele ce-l cunoasce și-l privesce ca pe copilul seu, păstorul, dominatorul, stăpânul de altă dată, nu mai trimite legi celor din câmpii, apoi nici nu le primesce. Păstorul de acum este același ca și cei de acum cinci șase secole. Doina lui nu este rezultatul simțimentelor esprimate în sclă-

vie; nu, Doina lui e dorul inimei, ce-l poartă neîncetat prin coline și prin văi ca să-l facă să întreveadă departe în satul lui, iubita lui soție sau logodnică numărând țilele ce mai are de așteptat până la sosirea lui.

Și lucru ciudat pentru prietenii greci, teama principală, asupra căreia urmează doina macedonă este aceeași; modulațiunea din tonul minor, cu care începe în tonul major relativ — daltmintrelea modulațiunea pasageră — pare a fi din punct în punct copiată după doina română. Și una și alta, cu foarte mici diferințe par a fi opera unei singure persoane; nici odată două idei musicale nu s'au unit întrât încât să se poată cofunda; cum însă persoana colectivă ce le-a compus atât pe una cât și pe cealaltă este națiunea română; cum națiunea română când a fost oare când în robie nu și-a cântat femeșce durerile, ci au căutat mijlocul de a scăpa de cei ce o apăsau; cum locuitorii munților nici odată nu au fost supuși vreunei invasiuni, și, prin urmare a rămas liberi în espreiunea sentimentelor lor, rămâne constant pentru noi că doina, în condițiunile în cari se prezentă și cu înțelesul ce se poate da, nu a putut fi efectul expansiunii inimei în servitute; ea este dar în toate părțile locuite de români, uniformă în espreiunea ei și esprimând sentimente de inerente națiunii române.

„Doina.“

* (Un păstrav uriaș). Rónai Arpad, pădurariul din Hlivișce al contelui Antoniu Sztáray a aflat în săptămâna trecută într'un ochiu de mare de lângă Vihorlat un păstrav uriaș. Pescele de o mărime uimitoare e de 108 centimetri de lung, de 30 cm. de lat, la cap e lung de 27 cm. și lat de 12 cm., ear la coadă de 12 cm. de lung. Acest pesce are o greutate de 13 kilograme. Cei mai mari păstravi au de comun o greutate numai de 3 punți și sunt de două urme de lungi. Despre un păstrav numai aprocsimativ așa de mare încă nu s'a mai auțit. Țeranii, cori locuesc în satele învecinate cu ochiul de mare de mult timp tot povestesc despre un pesce miraculos, dar nu le da nimenea credământ. Dar eată, pescele miraculos s'a prins. Pădurariul a dus pescele la contele Sztáray, ear acesta l-a trimis la Budapesta.

* (Invitare de prenumerațiune). Subscrisul mi-iau libertatea, a aduce la cunoscința on. public român, că am pus sub țipar un volum intitulat: „Oare de petrecere“, care va cuprinde romanuri în miniatură, novele povești, copii de pe natură, amintiri din copilărie și diverse — scrise în limbă ușoară populară. Volumul va apărea pe la primele lui Octomvre n. a. c. și se va cuprinde în 10—12 coale țipărite frumos în 8%. Preț abonamentului: pentru Austro-Ungaria 1 fl. 20 cr. v. a., pentru România 3 lei noi, se va trimite înainte, înșoit de lista de abonament, cel mult până la 1 Septemvre nou a. c., ca să me pot orienta cu numărul esemplarelor, ce se vor țipări. Colectanții dela 10 esemplare vor primi unul gratis. Căldura și sprijinul On. public cetitoriu, precum și bunăvoiața Dlor colectanți mi vor servi de încurajare pentru viitoriu.

Viena, Iulie 1884.

Alexandru Tuducescu.

Adresa autorului: Viena, Hernals, Ottakringer Hauptstrasse 27.

Posta Redacțiunii.

Mai multor bărbați cărturari în tractul Sighișoarei. Corespondența D-Voastre conținend lucruri, cari se pot delătura prin votul celor chemați, dar nu de acele ce sînt a se desbata în publicitate și fiind prea personala pe lângă toată bunăvoiața nu o pntem publica.

Loterie.

Sâmbătă în 9 August n. 1884.

Viena:	38	24	10	8	81
Timișoara:	90	5	55	73	28

Bursa de Viena și Pesta.

Din 9 August n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.10	122.—
Renta de aur ung. de 4%	92.56	92.25
Renta ung. de hârtie.	89.—	89.05
Renta de aur austriacă	103.50	103.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.20	96.40
II emisiune de obligățiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	118.50	118.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.40	142.50
Obligățiuni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.10	102.—
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Sorți unguresci cu premii	117.—	117.25
Acțiuni de bancă de credit ung.	316.25	316.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	861.—	860.—
Obligățiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.—	101.25
Datorie de stat austriacă în argint.	81.75	81.80
Obligățiuni ung. cu clausulă de sorțire	101.—	101.50
Obligățiuni urbariale temeșiane de	101.—	101.25
Sorți de regularea Tisei	115.60	115.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	81.10	81.—
Scrșuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Galbin	5.74	5.75
Napoleon	9.65 1/2	9.64
London (pe polița de trei luni)	121.55	121.50

Nr. 559 U. 1884.

[806] 1-3

CONCURS.

La institutul de agricultură în Mediaș în Transilvania este de a se ocupa postul al treilea de **profesor pentru catedra de economie** cu deosebire pentru cultura viilor și pomilor, — apoi pentru cultura albinelor și a vermicilor de mătase.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune, care este împreună cu un salariu anual de 1000 fl. (una mie floreni) v. a., au a-și trimite cererile lor, instruite cu adeverință despre absolvirea a cel puțin (șase) 6 clase gimnaziale sau cea reală superioară, apoi despre absolvirea unei academii de agricultură și cu o adeverință despre practica probată în cultivarea viilor și pomilor — **până la 10 Septembrie a. c. franco la oficiul central al universității săsesci în Sibiu.**

Limba de propunere este cea germână între asemenea calificații vor fi preferați aceia, cari cunosc limbile patriei (germană, maghiară și română).

Instituirea se face deocamdată numai pe un an de probă urmând progres corespunzător, instituirea provizorie se va face la finea anului de probă în definitivă, și la casă se nu se întâmplă aceasta, se vor rebonifica respectivului speșele de călătorie tour și retour.

Sibiu, 6 August 1884.

Dela oficiul central al universității săsesci.

Nr. 419.

[673] 2-3

CONCURS.

Pentru întregirea posturilor învățătoresci la scoalele gr. or. din mai jos însemnatele comune ale protopresbiteratului Agnitei se deschide concurs cu termen până la 6 August st. v. a. c.

1. Ghijasa inferioară, cu salariu anual în bani 150 fl. și dela 150 familii câte un prînz de bucate a) 40 cr. 60 fl. cu totul 210 fl. și quartir liber în odăile scoalei.

2. Alțina, două stațiuni, una cu salariu de 200 fl. a doua cu salariu de 150 fl., quartir și lemne.

3. Bendorf, cu salariu anual de 200 fl., dela comună și dela popor, quartir și lemne.

4. Vecerd, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne de foc.

5. Ighișdorf, cu salariu anual de 200 fl. dela popor, quartir și lemne de foc, avînd respectivul a purta și serviciul cantoral după tipic fără altă remunerațiune.

6. Zlagna, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

7. Măgărei, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne.

8. Verd, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, quartir și lemne de foc.

9. Agnita, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne de foc.

10. Merghindeal, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, quartir și lemne.

11. Ruja, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, quartir și lemne.

12. Prostea, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne.

13. Iacobeni, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

14. Noustat, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

15. Hundrubechiu cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

16. Rötav, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

17. Boholț, cu salariu anual de 200 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne.

18. Calbor, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne de foc.

19. Cincșior cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

20. Bruiu, cu salariu anual de 150 fl. dela popor, quartir și lemne de foc.

21. Sasauș, cu salariu anual de 250 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne.

22. Ilimbav, cu salariu anual de 200 fl. quartir și lemne dela comună și dela popor.

23. Marpod, cu salariu anual de 150 fl. din fondul bisericeii și dela popor, quartir și lemne de foc.

24. Fofeldea, două stațiuni cu salariu anual de 200 fl. și 150 fl. dela comună și dela popor, quartir și lemne de foc.

25. Tichindeal, cu salariu anual de 150 fl. dela comună și dela popor.

Doritorii de a ocupa ori care din posturile acestea vor avea ași așterne rugărite instruite conform legilor în vigoare, provădute cu atestatele recerute de calificațiune subscrisului oficiu protopresbiterat până la termenul deasupra însemnat.

Nocrich în 1 Iuliu, 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al trac-tului Agnitei.

Grigoriu Maier,
adm. protop.

Nr. 93.

[785] 3-3

CONCURS.

Pentru îndeplirea postului de paroch devenit în vacanță în parochia de clasa a III Sile a maghiară, protopresbiteratul Târnavei inf. se scrie prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“

Emolumentele împreunate cu acest post sînt:

1. În naturale dela 82 familii câte o măsură de eucuruz sfărmit și câte o ți de lucru cu palma.

2. Stola îndatinată, din care ca și din naturale terțialitatea e a cantorelui.

Porțiune canonică 3 jugăre 666 $\square^{\circ}$ arătoriu 1373 $\square^{\circ}$ tînaș și 228 $\square^{\circ}$ vie. Cu totul 4 jugăre 667 $\square^{\circ}$ pre-lângă cari comitetul și sinodul parochial s'au obligat a mai cumpăra încă 8 jugăre. Casa de locuit cu o încă-pere, o tindă și o cămară.

Toate acestea dau un venit anual de 300 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa acest post au a-și așterne suplicile lor de concurs instruite în sensul statutului organic și a regulamentului congresual pentru parochii la subsemnatul oficiu protopresbiterat până la termenul fiesat. Deag. 26 Iunie 1884.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Târnavei inferioare în conțelegere cu comitetul parochial.

Daniil de Tamaș,
adm. ppresbiter al.

Nr. 144.

[782] 3-3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. orientală de clasa a III-a din Alun cu filiele: Bunila și Vadul-Dobrei, în protopresbiteratul Hațegului, se deschide prin aceasta concurs cu termenul de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Emolumentele sînt:

Dela 188 familii câte 60 cr. de familie, precum și stolele parochiale, staverite în ședința sinodului parochial din 12 Februarie a. c. Toate aceste emolumente la oaltă dau suma anuală de 250 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa la această parochie au a-și așterne suplicile lor în termenul mai sus însemnat instruite

conform „Stat. Org.“ și a Regulamentului din 1878.

Hațeg la 4 Iuliu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Raț,
protopresbiter.

Nr. 93.

[788] 3-3

CONCURS.

La scoalele medii și la scoalele normale (primare) române gr. or. din Brașov sînt de ocupat următoarele posturi:

1. Un post de profesor de filologia clasică și în specie limba latină ca studiu principal și limba română și maghiară, ca studiu auxiliar, la gimnasiu.

2. Un post de profesor de istorie și geografie ca studiu principal și limba română și maghiară ca studiu auxiliar, la scoala reală și comercială;

3. Un post de profesor secundar de muzica vocală, pentru gimnasiu, scoala comercială și reală, și la clasele IV și V de fete;

4. Un post de învățătoriu la scoala normală (primară).

Pentru ocuparea acestor posturi se scrie concurs cu termen până la 15/27 August 1884.

Concurenții vor adresa petițiunile lor către subscrisa Eforia școlară instruite cu documentele:

a) că sînt de naționalitate români i de religiuina gr. or.

b) că au purtare morală și poli-ică bună;

c) că sînt sănătoși;

d) că reflectanții la posturile de sub Nr. 1 și 2 au calificațiunea profesorisă de legea de instrucțiune din anul 1883 § 29. 30. 61 și 62 în combinațiune cu dispozițiunile în vigoare ale Autorităților bisericesci confesionale rom. gr. or. din Archidieceasa Transilvaniei;

e) reflectanții la postul de sub Nr. 3 se producă testimoniu despre absolvirea cursului la vre un conservatoriu de muzică, sau că posed cunoștințe temeinice de muzica vocală și instrumentală;

f) concurenții la postul de sub Nr. 4 vor produce testimoniu că au absolvat cursul pedagogic; testimoniu de calificațiune învățătorescă, că cunosc pre lângă limba maternă pre cea maghiară și germană posed cunoștințe teoretice și practice de grădinarit, de gimnastică și de desen linear.

Emolumentele pentru profesorii de sub Nr. 1 și 2 sînt:

Până la obținerea decretului de profesor ordinar definitiv (§ 30 leg. instr. 1883.) Salariu anual de 700 fl. v. a. după aceea în următorii doi ani

salariu anual de 800 fl. v. a. și de aci înainte salariu constant anual de 900 fl. v. a. și cuincuenal de 50 fl. v. a. carele se va repeta de cinci ori, precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare.

Postul de sub Nr. 3 este împreunat cu salariu anual de 500 fl. v. a. Acest profesor va putea deveni și conducătoriu al corului bisericesc dela Biserica română gr. or. a St. Nicolae din loc, pe lângă o remunerațiune an. de 600 fl. v. a.

Cu postul de sub Nr. 4 este împreunat în anul prim de serviciu, salariu anual de 300 fl. v. a. în următorii doi ani salariul anual de 400 fl. v. a. eară de aci înainte salariul de învățătoriu definitiv de 500 fl. v. a. și doue decenale de câte o 100 fl. v. a. precum și drept de pensiune conform statutului în vigoare.

In fine au să dechiare toți concurenții în petițiunile lor, că se vor supune necondiționat dispozițiunilor în vigoare ale institutului.

Brașov 16/28 Iuliu 1884.

Eforia scoalelor centrale române gr. orientale.

„FURNICA“

casă de economii, societate pe acțiuni în Făgăraș.

Domnii acționari ai societății „Furnica“ casă de economii, în Făgăraș sînt provocați, ca în sensul §. 6. din statute, să binevoască a solvi a șeasa rată de 10% asupra acțiunilor dlor, adecă câte 10 fl. v. a. de acțiune până cel mult în 31 Octombrie a. c. la cassa societății în Făgăraș, sau la „Albina“ institut de credit și de economii în Sibiu, sau la Filiala acelu institut în Brașov.

Făgăraș, în 31 Iulie 1884.

[801] 3-3

Directiunea.

[707]

5-6

TASCHEN UHREN Oroloage de busunariu
fi 2.78.

Orologiul cel mai bun pe lume,

cu lanț și etui fl. 2.78. Un orologiu de busunariu de Genf din cel mai fin Nickel, cu cășulia de cylinder dintre cele mai frumoase, se trage tot la 36 de oare, cu lanț de maill frumos fl. 4.46., același orologiu Anker, pe 15 rubine, cu lanț de maill cu tot fl. 5.96. Oroloage de busunariu remontoir din Nickel fin fără cheie, cu lanț fin de maill fl. 8.95. Același din argint curat fl. 11.20. Cele mai fine oroloage de busunariu pentru dame cu lanț cu tot fl. 4.80, fl. 5.80, fl. 6.80. Lanțuri de maill singuratec fl. 1.20.

Rix, orologieriu Viena, II.

Osner Adlerberger
Eigenbau.
Jos. Diezsl Budapest.

Cel mai corespunzătoriu ecivalent pentru Bordeaux fin.

Acest excelent și fără îndoială cel mai bun vin al Ungariei în ce priveșoe calitatea lui eminentă stă pre o treaptă cu vinul de Bordeaux, și de cătră capacitățile medicale este recomandat ca cel mai eficace pentru lipsa de sânge, debilitare și reconvașcentă.

Original este: dacă atât eticheta cât și sigilul și gârliciu sticlei este identic cu marca și firma de mai sus.

În calitate originală se află la dl G. W. Grohmann, în Sibiu, Emil Porr, la Steaua roșie în Brașov, Csiki Lukács, Konya Sándor, Puskás Bella, Hirschfeld Sándor, Gergely Ferencz și Novák Victor în Cluș, asemenea în cele mai multe orașe și locuri de cură în Transilvania.